

[Aksel Larsen.]

kende, at man laver et lovforslag, som eventuelt bliver til lov, og dertil findes der nogle bemærkninger, som sætter lovforslagets eller lovens klare bestemmelser ud af kraft. Der står udtrykkeligt i § 1:

„Ved erhvervsmæssigt salg her i landet af varer må der ikke tages højere priser end de den 22. september 1970 gældende.“

Det samme er gældende for transport- og tjenesteydelser, og det er erklæret af ministeren, og det står i bemærkningerne, at dette prisstop omfatter enhver form for erhvervsudøvelse. Så er der nogle bestemmelser om visse undtagelsesmuligheder, men de konkrete undtagelser i bemærkningerne falder ikke ind under disse bestemmelser. Man siger simpelt hen i bemærkningerne til § 4, at disse og disse varer er fritaget. Hvis man ønsker at fritage disse varer, så burde det stå i selve lovforslaget. Det kan man ikke gøre ved hjælp af bemærkninger.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at man kan da ikke tvivse om, at handel med jord er en erhvervsudøvelse. I hvert fald er der mange af dem, der handler med jord, der gør det som et led i deres erhvervsudøvelse. Jorden er en vare, og den må være omfattet af lovforslaget, hvis man ikke udtrykkeligt siger i lovforslaget: dette gælder ikke for jord.

Så er der spørgsmålet om det, jeg kaldte slagvarerne. Her får jeg nu den forklaring af ministeren, at det kan tænkes, at en forretning har foretaget et heldigt, særlig stort indkøb af kød og må have det realiseret, og det er købt på så gunstige vilkår, at man kan sælge det billigt en bestemt dag. Ja, dette kan måske være tilfældet i én procent af de tilfælde, hvor der udbydes ekstra billige varer i visse forretninger. I alle andre tilfælde er det simpelt hen et led i bestræbelserne for at lokke kunderne ind; man sælger en bestemt vare uden avance eller eventuelt med tab i håb om, at når kunderne først kommer ind i forretningen, så køber de også noget andet. Dette er efter mit skøn en utiltalende trafik, og jeg kan ikke se, at de for-

retninger, som den 22. september har solgt skurepulver eller noget andet med tab, nu skal kunne komme og sige: ja tak, men det var et led i vores handelsfremmende foranstaltninger, så den pris, vi forlangte den dag, den gælder ikke.

Endelig må jeg beklage, at ministeren siger, at han ikke kan give oplysning om, hvad denne lov om prisstop skal afløses med. Det er da umuligt andet, end at regeringen, som nu i lange tider har overvejet dette, som har haft god tid til at forberede prisstoploven, og som har sagt, at den skal afløses af noget andet, må have gjort sig visse tanker om, hvad prisstoppet skal afløses med. Jeg synes ikke, det er urimeligt, at vi forlanger, at regeringen skal give os oplysninger herom; vi forlanger ikke et udformet lovforslag, slet ikke, men regeringen må have visse tanker og ideer, den kan oplyse os om, så vi kan bedømme, hvorvidt det er forsvarligt at forlade sig på, at nu får vi prisstoppet, og derefter vil det blive afløst af noget andet.

Ministeren siger, at det haster, og han så helst lovforslaget gennemført i dag. Ja, jeg kan godt forstå, at det ser ministeren helst, og det ville under andre forhold også være det rimelige, men vi er ellers ikke blevet forvænt med, at denne regering har så stort tempo på, når det gælder om at få gennemført økonomiske foranstaltninger.

Men hvis det drejer sig om at sætte monopoltilsynet i stand til at administrere loven, så ved ministeren lige så godt som vi andre, at selv om loven vedtages i dag, hvad åbenbart ikke bliver tilfældet, så ville monopoltilsynet alligevel først tidligst i næste uge være i stand til at få trykt og udsendt det nødvendige materiale til de erhvervsdrivende, så det bliver ikke forsinket, selv om der går et par dage med behandling af dette lovforslag i folkettinget. Hvis ministeren har andre argumenter end monopoltilsynets virksomhed for, at forslaget bør gennemføres meget hurtigt, så kan vi se på dem, men hvis ikke, så kan jeg ikke se, at dette gør det nødvendigt at skynde sig så meget. Jeg